

Béremelés az egészségügyieknek

A nehéz körülmények között vagy három munkában dolgozó egészségügyiek nagyon várják már október elsejét. Az Egészségügyi Minisztérium és a Munkügyi Minisztérium utasítása alapján ez időtől az egészségügyi dolgozók kétharmada béremelésben részesül.

A városi-járásai egészségügyi osztályon **Leles Lászlóné** gazdasági főelőadótól arról érdeklődtünk, ok hogyan hajtották végre ezt a nagyon fontos rendelkezést.

— A fekvőbetegeket ellátó intézetekben, szociális otthonokban három munkában dolgozók, szülésznők, ápolónők, a körzeti egészségügyi szolgálat kisegítői — takarítók, fűtők, orvosírnokok —, a bölcsődék gondozónői, segédgondozónői, általában a nehéz körülmények között dolgozók részesülnek béremelésben. Ezzel egy időben valamennyi egészségügyi dolgozó besorolása megváltozott. A kötelező előlépés összege 1978. január 1-től kétszeresére nőtt. Akik most kaptak béremelést, az új besorolás alsó határát 1979. március 31-ig kell elérni. Akiket csak átsoroltak, 1980. március 31-ig érik el az új bértétel alsó határát. Lehet, hogy ez így túlságosan bonyolult hangzik, a mindennapi gyakorlat azonban egyszerűbb. A lényeg az, hogy most október 1-től a három munkában dolgozó korcsoport szerint, az eltöltött évek arányában 400, 300, és 200 forint fizetésemelést kapnak. A bölcsődék szakdolgozó korcsoporttól függetlenül 150, a kisegítőket 100 forinttal kapnak több fizetést. A városban és a járásban 380 személyt érintett a bérendezés.

— Nem említette az áldozatos munkát végző és nehéz körülmények között dolgozó védőnőket?

— Ez a béremelés egy bérendezési folyamat része. A megemelt, kötelező előlépések az ő esetükben is kiegyenlítik némiképp a lemaradást, de valószínű, hogy a további fejlesztéseket ismét csak egy központi bérendezés szüntetheti meg.

— Hogyan hajtották végre a járásban a bérek rendezését?

— Az utasítás szerint az osztály feladata csak az lett volna, hogy a községeknek megadjuk a rendelkezésre álló kereteket. Ez kétségtelenül egyszerű, de nem jó megoldás. Sajnos, a községek között nagy különbség volt az azo-

nos munkát végző egészségügyi dolgozók béreben, és sajnos, az utasítás sem volt egyértelmű. Ezért, hogy elkerüljük a bonyodalmakat, minden községben felkerestük a tanácsok előadóit, a szakszervezeti bizalmiakat, s velük együtt beszéltük meg a tennivalókat, névre szólóan meghatároztuk a fizetéseket.

— Volt-e lehetőség a kötelező emelésen túl a végzett munka szerint differenciálni?

— Természetesen, s itt is a szakszervezeti bizalmiak segítségével születtek meg a döntések. Így előfordult, hogy

a különösen lelkiismeretesen, már sok éve dolgozók 5—600 forint béremelést is kaptak. Szívesen vállaltuk a többletmunkát, a községekben is örömmel fogadták a segítséget. Nagyon fontosnak tartottuk, hogy a bérendezést körültekintően, zökkenőmentesen bonyolítsuk le. Hiszen azokról az emberekről, főként nőkről volt szó, akik az egészségügyi munka legszebb és legnehezebb részét, a betegápolást végzik nap mint nap nagy türelemmel, lelkiismeretességgel.

G. M.

ISASZEG

Gazdag kulturális program

Októberben gazdag kulturális programból válogathatnak az isaszegiek. Október 2-án 17 órakor a művelődési otthonban rendezik meg az országos múzeumi és műemléki hónap isaszegi eseménysorozatának megnyitó ünnepségét. Kovács Istvánné, országgyűlési képviselő megnyitó beszéde után Papp Eleké, irodalomtanár nagy költőnkre, **Ady Endréről** emlékezik. A magyar múzeumügy 175 éve és 10 esztendő az isaszegi falumúzeum címmel a múzeum vezetője tart előadást a résztvevőknek. A művelődési otthon irodalmi és művészeti csoportjai műsorral szórakoztatják a megjelenteket.

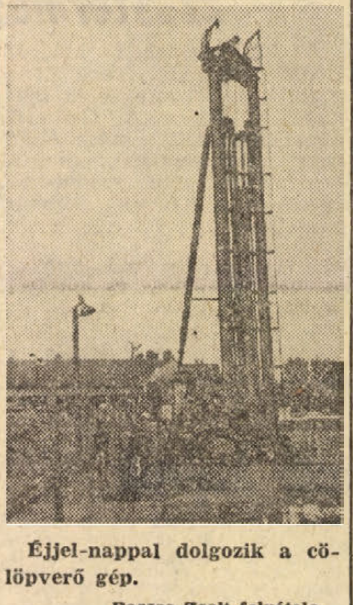
Október 9-én 9 órakor a falumúzeumtól indulnak a község lakói az 1849-es isaszegi csata emlékhelyeire, hogy ott a magyar és a lengyel néphadsereg napja tiszteletére virágokat, koszorúkat helyezzenek el. A honvédsíroknál somfacemetéket is ültetnek az elmúlt korok hőseit tisztelő isaszegiek.

Ugyancsak október 9-én 15 órakor a falumúzeumban kerül sor **Urban Vincének**, az isaszegi nagyközségi műemléki albizottság elnökének előadására **Isaszeg a műemlékvédelemben** címmel.

Október 16-án 15 órakor a falumúzeumban **A Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatása Isaszegre** címmel hangzik el előadás. A múzeum vezetője megemlékezik azokról az isaszegi veteránokról is, akik részt vettek a forradalom eseményeiben.

Október 23-án 14 órakor ugyancsak a falumúzeumban nyílik meg a **Damjanich János** iskola tanulóinak, valamint a művelődési otthon képzőművészeti körének legjobb rajzait, a szovjet és az isaszegi diákok kapcsolatát illusztráló leveleket, tárgyakat bemutató kiállítás, amelyen **Etele József** iskolaigazgató mond ünnepi beszédet. A kiállítást a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére rendezik.

Alapozzák a művelődési házat

Ejjel-nappal dolgozik a cölöpverő gép.

Barcza Zsolt felvétele

GÖDÖLLŐ ÉS VIDEKE

A PEST MEGYEI HÍRLAP KÜLÖNKIADÁSA

IV. ÉVFOLYAM, 229. SZÁM

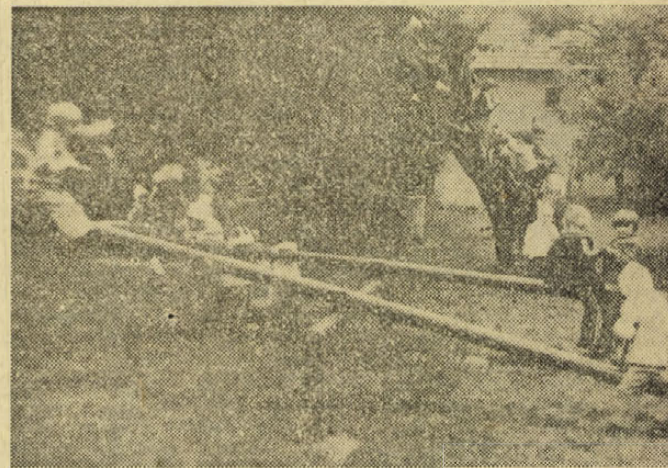
1977. SZEPTEMBER 29., CSÜTÖRTÖK

Az igényeknek megfelelően

Bővítik a versegi óvodát

Társadalmi összefogással

Versegen az előző években nem alakítottak óvodai felvételi bizottságot. Felesleges is lett volna, hiszen még tavaly is, amikor az óvodások létszáma elérte a negyvenet, minden jelentkezőnek jutott hely. Az idén azonban szükségessé vált a bizottság, mert tekintélyes mértékben nőtt a gyermeküket óvodába íratni szándékozó szülők száma. Harmincnégy új jelentkező akadt, a bizottság — a szülők munka-, anyagi és szociális körülményeinek figyelembevételével — csak tizennégy esetben adhatott igenlő választ, ennyien nőtték ki az óvodai padokat, mentek iskolába. Húsz kérését kénytelenek voltak elutasítani.

Az udvaron a bővítés után is lesz hely. A szerző felvétele

Fordulat

Pár éve ennek ellenkezője okozott fejtörést a tanács vezetőknek, azon gondolkodtak, fülösleges helyükre a szomszédos **Kartalból** hoznak gyerekeket, az ottani óvodai gondokat enyhítendő. A terveket azonban áthúzta az idő. A helybéli kicsinyek létszáma folyton emelkedett. Ebben az esztendőben már azért főtt a tanácselnök feje, miképpen elgondolhatnák ki a helyi igényeket. Felvetődött, hogy a házasságkötőteremben, vagy a művelődési ház klubhelyiségében rendezzenek be óvodát, ám az erőltetett ötletet megvalósítása számos akadályba ütközött.

A kellemes gondok legfőbb oka a születések számának emelkedése. Az elmúlt évtized második felében évente átlagosan tizenhat gyermek született, a hetvenes évek első felében huszonhat. Az óvodás korúak létszáma pillanatnyilag

nyolcvan körül mozog, a későbbiekben további növekedés várható.

Magyarázza az óvoda iránti igény növekedését, hogy manapság a nagyszülők zöme munkaviszonyban áll, s nem utolsósorban az, hogy a gyermekintézmény szerepével kapcsolatban bizonyos fokú pozitív szemléletváltozás következett be a lakosság körében.

Milyen is a versegi óvoda? — erről beszélgettünk **Tóth Józsefné** óvodánál, aki tíz esztendeje dolgozik a községben.

Kevés, kevés

— Mindössze huszonöt személyes — mondja, képtelenek lettünk volna minden jelentkezőt felvenni, hiszen így is százhatalvan százalékos a kihasználtság, ami fokozott terheket ró

ránk. A zsúfoltság miatt ropogtatni kell az egyéni foglalkozás, elhanyagolása pedig súlyos hiba volna. A helyszűke máskor is érződik. Étkezéskor nincs elég tállalásztalunk, mert nem fér több az ebédlőbe. Ha terebben játszunk, nincs elegendő játék, játékté: még kevésbé. Kevés a mellékhelyiség, s még sorolhatnánk.

— Most még, jó kint lehetünk az udvaron, itt bőven van hely. Igaz, játékokban nem bővelkedünk. Az udvar csinosítására a szülők felajánlották segítségüket: kijavítják a tönkrement játékokat, megnyírják a sövényt. Néhány napja gumibroncsokat hoztak, ezzel is több a játék.

— Az óvodában akad gyerek, akinek csak az egyik szülője dolgozik, az elutasítottak között pedig olyan, akinek mind a kettő. Ennek mi az oka?

— Egyszerű a magyarázat. A korábbi években minden jelentkezőt felvettünk, az idén mérlegeltünk, de kizárólag az újonnan jelentkezők körülményeit vizsgáltuk, a régebben beiratottak között nyilvánvalóan akad gyerek, akinek nem mindkét szülője dolgozik. Az újak között csak abban az esetben, ha a szülő egyedül neveli gyermekét.

— Sokan jöttek-e Fenyőhárról?

— Egyáltalán nem, csupán hárman. A bővítés azonban ettől függetlenül sürgős, és jó volna, ha a tervezésnél nemcsak a mai igényeket vennék figyelembe.

Számítanak a lakosságra

Kelemen Mihály tanácselnök az elmúlt hetekben sorra kilincsel az illetékeseknél. Fáraozása nem volt hiábavaló, a bővítésre a tervezettnél előbb kerül sor. A héten a járási hivatal műszaki osztályának dolgozói felméri az óvoda műszaki állapotát, majd hozzájárulnak a tervdokumentáció elkészítéséhez. A kivitelezés a jövő tavasszal kezdődik. Az épület egy tágas foglalkoztatóval és egyéb kiegészítő helyiségekkel gyarapodik. A jövő ősszel már két csoporttal kezdik az évet.

Az építkezést a Barátság Termelőszövetkezet is támogatja 150 ezer forinttal, ugyanannyival járul hozzá a tanács. A munkákat a szövetkezet építőbrigádja végzi majd. Természetesen számítanak a lakosság, a szülők támogatására is.

Fercsik Mihály

Bene Mihály

Múló évek, évtizedek

Erőt emlékeiből merít...

Aranylakodalmukat ünnepelték

Szeptember végén, amikor kora délután hűvösre fordul az idő, jólesik a kellemesen fűtött szoba melege. Nagy Józsi bácsi és felesége, **Juliska** néni májusban ünnepelték aranylakodalmukat, és már csak hónapok választják el őket nyolcvanadik életévük betöltésétől. Régi, megsárgult fényképeket raknak elé a kényelmesen berendezett szobában, ahol a szekrények tetején alma, körte, sárgálgill, a csillogóan tükröző kancsóban rubinpiros bor kínlja magát.

★

A házgyörgyöri színjátszókról készített korábbi fényképeket vallatjuk. Segítségükkel az időben repülünk vissza, miközben **Juliska** néni bőven áradó szavait hallgatjuk élete párjával: — Láttam augusztus 20-án, az új kenyér ünnepségén a kultúrház színjátszóit. Ügyesek a gyerekek, szépen beszélnek, jól mozognak. De hát mi sem hiába öregedtünk meg! Valamikor sok színdarabot bemutattunk. A fényképek hátlápján ott a dátum. Nézzé! 1925. augusztus 1-én adtuk elő a **Legényfúrjanót**, előtte májusban a **Felhő Klárit**. A következő év tavaszán, 1926. májusában a **Sárga csikót** mutattuk be.

A fényképezőgép megőrkítette a szereplőket olyannak, amilyenek az előadás idején voltak. **Józsi bácsi** és **Juliska néni** egymás szavába vágva sorolják a régi kedves ismerősöket:

— Ez itt **Kalina**, aki annak idején szabómester volt a faluban. Az ott a **Polyák Pali**, aki most Galgahévízen él. Ez meg **Vaigel Juliska**. Ő Komáromba

került. Itt meg **Bazsik Gábor** mosolyog. Ezek voltunk mi. A nagy többség bizony már örökre elköltözött. Elment **Gyevai Mihály**, a volt kocsmáros, **Dobronai István** asztalos, **Benkő Mihály**, **Maródi Pál**, **Ecker Pál**, **Benkő Pál**, **Matkovics János**, **Dobronai Mariska**, a **Hartmann gyerekek**. Eltávozott a rendező, a falu tanítója, **Szabó József** is.

— Egy-egy előadást öt-hat alkalommal játszottunk. Persze kisebb volt a terem, mint a mai kultúrház nagyterme, meg kevesebben is lakták a falut. A Gyevai-féle kocsmában táncteremben építettünk színpadot, azon mutattuk be a darabokat. A községházban voltak a próbák. Amikor tudtuk a szöveget, akkor mehettünk a színpadra.

— Micsoda izgalom előzőtt meg egy-egy előadást! Tet-szünk-e a falunak? Ez a kérdés izgatott bennünket. Tap-solnak-e?

— Nekem mindig vidámabb szerep jutott — emlékezik **Juliska néni**. — A **Józsi** legénynek komolyabb volt. Én jobban tudtam magam **mórikánni**. Az egyik farsangi előadásom, ez olyan kabaré volt! Zsuzsi asszonyt alakítottam. Szegény megboldogult **Dobronai Pista** volt a törvényszéki bíró. Ő vállaltott. De hiába volt **Szabó**

tanító minden utasítása és erőlködése, a bíró nem tudott az előadáson felnezi, mindjárt elnevette magát, annyira jól játszottam a kikapós menyecskét.

Józsi bácsi nevet: — Akkor aztán örökre el is játszottam. Az együtt lelt ötven évben soha nem volt közöttünk **jéltékenségi** jelenet.

Hiába akar még **Juliska néni** a szerepeiről beszélni, **Józsi bácsi** nem engedi. Bekeretezett oklevelet mutat: — 1972-ben kaptam, ötvenéves becsületet, szorgalmas, kispáros munkáért. Mert szép volt a színjátszás, de igazában a munkának éltünk, élünk ma is. Feleségem műveli a kertet, a kis szőlőket, én meg nevelem az állatokat, foglalkozom a méheimmel.

Juliska néni tovább rakja elé a fényképeket. Fiatal lány képére mutat: — Ez itt **Matkovics Margit**, **Pauló Andrásné**. A **Sárga csikóban** ő volt a főszereplő. Keresse meg, ez a lány igazán színpadra termett!

★

Megfogadva **Juliska néni** tanácsát, meg ezen az estén bekopogok **Paulóék** lakásába. **Margit** néni **szőlőpréslés** közben találom. Elmondom, mi járatban vagyok, s azonnal mesélni kezd: — Ezerkilencszázhuszonöt nyaráig szolgáltam a domo-